

Petr Hampel: Věznice jako nástroj k nápravě pachatelů trestných činů

Bakalářská práce, ETF, 2011

Téma předložené práce je zajímavé a náročné, autor se mu věnuje s velkým osobním zaujetím. Po odmítnutí práce v minulém termínu SZS se pokusil o její přepracování: oproti předchozí verzi se mu podařilo výrazně zlepšit pravopis i stylistiku, opravit odkazy na legislativu, více se soustředit na své téma a dát tak práci kompaktnější strukturu.

V první kapitole je stručně zpracován historický vývoj trestního práva a pojetí trestu – s výjimkou některých nepřesností (např. špatné časové určení nadvlády Říma 8. století př. n. l. – 6. století př. n. l.) ji považuji za zdařilou. Také kapitola 2.1, obsahující kriminologické teorie, je přijatelná (opět s malými chybami), ale nesystémově je k ní přiřazena kap. 2.2 Věznice jako ochrana před nebezpečnými pachateli, která logicky patří spíše do následující kapitoly 3. Rozsáhlá třetí kapitola popisuje s využitím legislativních norem a odborné literatury současnou realitu českého vězeňství a práce s vězni, čtvrtá kapitola se zabývá problémem prizonizace.

Teprve v páté kapitole začíná autor hledat odpověď na svou základní otázku o vhodnosti českého vězeňského systému k nápravě pachatelů trestných činů. Odpověď se snaží vyvodit z dříve uvedených informací a z ankety, kterou sám realizoval mezi osmi pracovníky tří českých věznic (3 kaplani, 3 sociální pracovníci, 2 vychovatelé). Zde vidím také největší problém této práce: popis metod, které jsou na osoby ve výkonu trestu odnětí svobody aplikovány, neobsahuje žádné hodnocení jejich účinnosti; anketa zase není natolik reprezentativní, aby mohla vnést do věci více světla.

V Závěru proto autor vyslovuje celkem samozřejmý závěr, že náprava pachatele trestné činnosti je problematičtější, ale jasnou odpověď na svou otázku nenalézá, a proto ani nemůže navrhnout možná řešení. V tomto smyslu tedy práce nenaplňuje svůj cíl – příčiny vidím jednak v příliš širokém záběru, o který se autor pokouší a který přesahuje jeho možnosti, jednak v autorově nepříliš rozvinuté dovednosti samostatně kriticky pracovat s odborným materiálem a vytvářet ze svého studia vlastní závěry.

Celkově považuji práci spíše za průměrnou; záleží na autorovi, zda při její obhajobě prokáže svůj hlubší vhled do problematiky, zejména v těchto otázkách:

- Jaké jsou příčiny malé účinnosti výchovných metod v českém vězeňství?
- Jaká opatření by mohla vést ke zlepšení?

Práci Petra Hampela doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení D - uspokojivě.

V Praze 20. 1. 2012

Mgr. Michael Martinek, ThD.